

"O ülkelerin halkı iman edip ittikâ etselerdi üzerlerine semanın ve arzın bereketlerini yağdırdık. Ancak yalanladılar ve bizde ettikleri yüzünden onları yakalayiverdik." [Arâf 96]

Cezayir'de uzun yıllardır kök salan zulmü, despotluğu ve diktatörlüğü protesto etmek amacıyla önce başkentte başlayan ardından onun üzerinde vilayete sıçrayan olaylar patlak verdi. Zira Cezayir'de insanlara hükmeden hükümetler ve sistemler, Allah'a hiçbir ağırlık vermemekte, otoritesinin azametini tanımamakta, hükmüne zerre kadar değer vermemekte, tüm bunlardan gafil kalmakta, geleceklerini kafirlerin Müslümanların beldelerindeki çıkarlarını gerçekleştirmeye adanmakta, ülkenin servetlerini tamahkarların yağması haline getirmekte, sömürgecilerin bıraktığı kırıntılarla yetinmekte, ümmeti gözetimsiz bırakmakta, dahası ümmete hezimete uğratmayı, parçalamayı, aç bırakmayı ve korkutmayı arzuladıkları ve istedikleri bir düşman nazarı ile bakmakta, insanların kanlarının, mallarının, ırzlarının mukaddesatına saygı göstermemekte ve başlarındaki yöneticiler, kafirlerin Müslümanlardan yağmalayamadıklarını yağmalayan birer facir tacirdirler. Dolayısıyla bu yöneticiler Allah'ın, İslam yönetiminin yokluğuna sessiz kalarak dünya hayatı ve ziynetine razı olup işsizliği veya fiyatların pahalılığını veya gözetimin yokluğunu protesto etmek için harekete geçerken faizin, zinanın ve fuhşun mubah kılınmasına, el-Kahhar olan Allah'ın hükmü yerine tagutların hükümlerinin tatbik edilmesine karşı harekete geçmeyen bu ümmete bir ikabıdır.

Ey Cezayir'deki Müslümanlar!

Allah, zulme karşı çıkmayı ve münkere karşı koymayı bizlere farz kıldı. Ancak bu farz, kanları mubah kılarak, kurumları ve otobüsleri yakarak, kamu mallarını tahrip ederek ve yolları keserek eda edilmez. Zira bu şekilde yapan bir kimse bunların hepsini haram kılan Allahuteala'dan korkmuyor demektir. Bilakis bu farzı yerine getirmek, yeryüzünün Rabbinin nuru ile aydınlanması ve Allah'ın kendisine indirdiği kitabın nurunun insanları kaplaması için Resulünüz Muhammed [Sallallahu Aleyhi ve Sellem]'in Allah'ın dinini yeryüzünde ikame etmek için yaptığı gerçek çalışma ila olur. Zira Allahuteala, resulüne şöyle buyurmuştur:

"Aralarında Allah'ın indirdikleri ile hükmet! Sana gelen haktan (yüz çevirip de) sakın onların hevalarına tabi olma!" [el-Mâide 48] Ve şöyle buyurmuştur:

"Onların aralarında Allah'ın indirdikleri ile hükmet! Sakın onların hevalarına tabi olma ve Allah'ın sana indirdiklerinin bir kısmından seni saptırmalarından sakın!" [el-Mâide 49] O halde Resulünüz Muhammed'in hak metoduna göre Nübüvvet Minhacı Üzere Raşidi Hilafet Devleti'ni kurarak Allah dinini ikame etmek için bizimle birlikte çalışmak üzere kıyama kalkınız ki Rabbinizin rızasına, dünyada ve ahirette izzete ve müreffeh bir hayata nail olasınız. Eğer icabet ederseniz nebilerin ve salihlerin kazandıklarını kazanırsınız. Eğer yüz çevirirseniz şu anda içerisinde bulunduğunuz zulüm, sıkıntılı hayat, açlık, zillet, korku ve yokluk, gafletiniz ve bazılarınızın hak yoldan yüz çevirmesinden dolayı Allah'ın başınıza sardıkları şeylerden bir kısmıdır.

"İşte azap böyledir. Ahiretin azabı, elbette daha büyüktür. Keşke bilselerdi!" [Kalem 33] O halde Allah'ın dini için çalışanlarla birlikte çalışın ve yere çakılıp kalmanın günahından kurtulun.

"Eğer Allah, bir kısım insanları (kötülüklerini) diğer bir kısmı ile defedip önlemeseydi, mutlak surette, içlerinde Allah'ın ismi bol bol anılan manastırlar, kiliseler, havralar ve mescidler yıkılır giderdi. Allah, kendisine (kendi dinine) yardım edenlere muhakkak surette yardım eder. Hiç şüphesiz Allah, güçlüdür, galiptir." [Hac 40]